

Brieven - deel 1

Er is niets nieuws onder de zon

Alle leren zijn juist of niet een is juist, zoals dat ook voor religies en geneeswijzen geldt. De vraag is alleen waarom je een leer of religie nodig hebt. Om te leven heb je ze niet nodig, want alle schepsels en ook de kleine kinderen leven zonder. Zou het niet zo zijn dat mensen leren nodig hebben om hun standpunten te bevestigen en daarmee hun zo moeizaam bevochten posities in de maatschappij? En om hun gedrag en hun daden te rechtvaardigen? Je moet kennelijk eerst spullen van anderen lenen om je hoofd mee te vullen, voordat je ermee kan spelen en puzzelen, maar dat heeft met leven niets te maken. Smohalla, een Skokul-opperhoofd sprak lang geleden in zijn "Rede tegen de blanke mannen":

"Bij ons noemen wij iemand die met zijn hoofd denkt gek, bij jullie is dat normaal" en Rousseau, die nooit in contact geweest is met indianen "Ik durf te stellen dat de toestand van nadenken tegen de natuur is en dat iemand die nadenkt een ontaard dier is"

Beiden hebben dat niet bedacht maar zelf ervaren.

"Toen de schepper zijn schepping had voltooid",

zo schreef Pico della Mirandola ,

"had hij het gevoel dat er iets ontbrak. Hij wenste dat er een schepsel was dat de structuur van zo'n geweldig werk kon overwegen, de schoonheid ervan kon beminnen en de grootsheid bewonderen".

Dat schepsel werd de mens. En voor genieten, verwondering en zijn heb je geen leren nodig. Uiteindelijk was het voor de kerk voldoende om hem te excommuniceren.

Je vergeet dat het Evangelie van Thomas geschreven is in wat wij tegenwoordig een zeer primitieve cultuur van boeren en nomaden zouden noemen, overheerst door het Imperium Romanum,. Behalve de priesters, altijd de priesters, was vrijwel iedereen ongeletterd, zoals alle kleine kinderen tegenwoordig en altijd zijn geweest. Zij wisten niets over spiritueel, diepte, lagen en niveaus en al die ingewikkelde termen, ideeën en geloven waarmee wij ons vermoeien. Voor zulke mensen werd het Evangelie van Thomas geschreven en zij begrepen de bedoeling feilloos. In de laatste eeuw voor Christus kwam een heiden naar Rabbi Hillel de Oudere en zei dat hij zich tot het Jodendom zou bekeren als de meester, staande op een been, de hele Thora zou kunnen reciteren. Hillel antwoordde:

"Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doet dat ook de ander niet. Dat is de kern van de Thora. De rest is commentaar"

Kennis is voor de "happy" few, maar wijsheid is voor iedereen. Alleen voor de eenvoudigen is het Evangelie van Thomas eenvoudig, voor de ingewikkelden lijkt het ingewikkeld.

Lao Tzu, Tsjwang Tze, Epiphanes en Spinoza beschrijven in hun geschriften een beeld van de oorspronkelijke wereld, zoals die was voordat de mens zijn natuur verliet en zichzelf buiten de natuur plaatste. Het citaat van Karl Marx is:

"in het begin van zijn geschiedenis is de mens blind aan de natuur gebonden of geketend. In het evolutieproces transformeert hij zijn relatie tot de natuur en daarmee zichzelf"

Karl Marx was, met name in zijn vroege geschriften, profetisch, maar hij was niet radicaal genoeg en raakte verstrikt in de uitwerking van zijn visie en net zoals in het christendom, hebben zijn leerlingen niet begrepen wat hij bedoelde en hebben de boodschap verkracht ten behoeve van hun eigen doelstellingen en belangen.

Elke keer als ik ontboezemingen lees zoals jij schrijft, ben ik verbaasd en vraag ik me af wat mensen met al die ingewikkelde en poly-interpretabele begrippen bedoelen. Wie is onvolwassen en wat bedoel je met onvolwassen? Kun je horen of zien of iemand onvolwassen is? Gebruikt een onvolwassene geen moeilijke of verheven woorden en begrippen? Kan iemand meer of minder onvolwassen zijn? Moet de onvolwassen moeilijke filosofische boeken lezen om volwassen te worden? Op welke manier kan ik een volwassene herkennen? Is hij ernstig en bescheiden? Kan hij nog lachen? Wat is verdomme een zich ontwikkelend innerlijk? Kan je zien of voelen dat het zich ontwikkelt? Is er een einde aan dat ontwikkelen? Hoe kan ik ervaren dat mijn innerlijk groeit? Doet het pijn? Moet ik bang zijn dat mijn schedel niet groot genoeg is? Ik kan me echt geen voorstelling maken van een zich ontwikkelende geest ergens binnen in mij maar het klinkt erg angstaanjagend. Kun je me vertellen hoe een volledig ontwikkelde geest eruit ziet en heb jij wel eens zoiets gezien? Wat groeit er precies als iemand groeit en wie houdt toezicht op dat groeiproces? Kun je boven jezelf uitgroeien en wat betekent dat? Heb ik ook spirituele ogen en oren en kun je me uitleggen waar ik die kan vinden? Wat bedoel je met spiritueel? Is dat zoiets als esoterisch en wat mag dat dan wel betekenen? Nog nooit heeft iemand mij kunnen uitleggen wat hij met al die geheimzinnige woorden bedoelde. Moet ik eerst ingewikkeld worden om de eenvoud te bereiken? Is het eigenlijk niet zo dat mensen moeilijke woorden gebruiken terwijl ze die zelf niet precies begrijpen om te verbloemen dat ze het zelf ook niet weten?

"Als een vraag gesteld kan worden, kan zij ook beantwoord worden"
(Wittgenstein: *Tractatus Logico-philosophicus*, 6:5)

Lang geleden verliet ik de universiteit en nam een praktijk over in een kleine stad en al gauw ervoer ik dat ik veel geleerd had, over zeldzame ziekten, het classificeren van symptomen, etiketteren, medicijnen voorschrijven, maar niets over al die problemen waarmee de mensen bij mij kwamen, hun angsten, hun kommer en kwel, problemen in hun relatie, met andere woorden, niets over het leven en dood. Op een dag bezocht ik een eenvoudige kleine boer met een paar koeien en hij vertelde mij een prachtig maar voor mij toch ook shockerend verhaal. "Gisteren", begon hij, "is er een adviseur van de landbouwuniversiteit bij me op bezoek geweest, om mij te vertellen over de nieuwste inzichten in de veeteelt. "Maar", vervolgde hij, "die heeft al die dingen uit boeken geleerd en als ik mijn koeien op zijn manier behandel, gaan ze allemaal dood." "En jij", sprak hij, terwijl hij met glinsterende ogen naar

mij keek, "Jij hebt toch alles uit de boeken en bij jou gaan ze ook allemaal dood". Hij kende zijn koeien, keek, luisterde, rook en wist, niet gehinderd door kennis. Niets heb ik op de universiteit over het leven geleerd. Het meeste heb ik daarover van mijn eenvoudige patiënten en vooral van mijn kinderen geleerd. Zij lieten mij zien wat ik ooit was voordat ik mijn hoofd vulde met al die ingewikkelde theorieën, begrippen en constructies. Ik heb nooit een niveau bij mijn kinderen gezien, noch bij iemand anders. Ik kreeg langzamerhand steeds meer twijfels, totdat ik ongeveer drie jaar geleden een paar wijze mensen ontmoette en begreep dat ik niet gek was door de manier waarop ik tegen de dingen aankeek. Alles kwam in een stroomversnelling en steeds meer puzzelstukjes vielen op zijn plaats. Ik begreep dat kinderen niets van hun ouders kunnen leren, behalve de manier waarop het niet moet en dat de enige manier om ze op te voeden het geven van een goed voorbeeld is. Want om gelukkig te zijn moeten zij alles weer afleren wat ze geleerd hebben, zoals ik dat ook heb moeten doen.

You say you'll change the constitution

Well, you know we all want to change your head

You tell me, it's the institution.

Well, you know you better free your mind instead. (The Beatles)

Voor ons is dat de boodschap van het Evangelie van Thomas, en als wij allen onze geest bevrijden zal de wereld veranderen.

Pelagius is ook in de val getrapt van een geloof in de misvatting en mythe van de vrije wil. Het warhoofd Paulus had tenminste begrepen dat hij geen vrije wil had, als hij zegt:

"Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik." (Rom.7:15)

Bovendien was hij zo eerlijk om te bekennen dat hij er geen fluit van begreep:

"Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben." (1-Cor.13:12).

Desalniettemin was het voor hem voldoende om de kerk te stichten, maar:

"Niemand dwaalt uitsluitend voor eigen rekening, maar hij is is tevens de veroorzaker en bewerkstelliger van het dwalen van anderen" (Seneca: De vita beata).

Mensen worden gedreven door hun driften, hartstochten, begeerten, ijdelheid, verwachtingen, eigenbelangen en nog het meest door hun angsten. Dat zijn de drijfveren die hen de keuze laten maken tussen twee kwaden en die hen laten doen wat zij diep in hun hart niet willen. Het is voldoende om naar jezelf te kijken om dat te onderschrijven. De vrije wil is een illusie en dat was de vergissing van Pelagius.

Logion 37 van het Evangelie van Thomas is een krankzinnig logion als je het letterlijk neemt, want "Jezus" is temidden van zijn leerlingen en spreekt tot hen als zij aan hem vragen

wanneer zij hem zullen zien. Toen je nog een klein kind was wist je niet wat schaamte was, want het schaamtegevoel zit niet in je naakt-zijn, maar in je hoofd. Misschien hebben je ouders, anders in ieder geval de andere kinderen, je verteld dat bloot iets vies was en zo werd je onzeker over je lichaam. In deze zieke oppervlakkige maatschappij beoordeelt iedereen de ander naar zijn buitenkant en zijn prestaties als zijn marktwaarde. Mensen kunnen niet van elkaar houden omdat zij verleerd hebben om van zichzelf te houden, mensen accepteren elkaar niet omdat ze zichzelf niet accepteren. En als ze dan van zichzelf houden is het alleen maar om hun buitenkant en om hun eigen prestaties en zij beoordelen zichzelf in vergelijking tot anderen. Het is dus niet genoeg om je te ontdoen van je kleren om te ervaren dat je het Koninkrijk bent ingegaan, want je moet eerst je zelfvertrouwen terug krijgen en onafhankelijk worden van wat anderen van je denken, of van wat jij denkt dat anderen van je denken. Het is allemaal projectie, want je laat je alleen beïnvloeden door het oordeel van anderen als je ook zelf oordeelt over anderen en daar moet je eerst mee stoppen. Want je doet dat omdat jij vindt dat de ander zijn gedrag moet veranderen en niemand heeft het recht het leven van een ander te bepalen. Je kunt iemand anders nooit veranderen en als dat zo is, kun je alleen de manier waarop je er zelf naar kijkt veranderen. Zoals de grote Stoïcijn Epictetus zei:

"Het zijn niet de dingen, maar jouw mening over de dingen die je verwarren"

Dus als je de omstandigheden niet kunt veranderen kun je alleen jezelf veranderen. In al je emoties zit een aandeel van jezelf en alleen van dat deel kun je je bevrijden. Als je zo tewerk gaat kun je je ontdoen van al je emoties en op het einde bereik je dan wat de stoïcijnen de apatheia noemen en dat is hetzelfde als het Koninkrijk en dan zul je ervaren dat je schaamtegevoel is verdwenen. Het is moeilijk, je zult vaak de minste moeten zijn, maar de minste is altijd de wijste.

Lukas 9:48: "Want wie onder u allen de minste is, die is groot", dus aan de voet van jouw totempaal zitten de geringsten in de maatschappij, en in de visie van "Jezus" zijn dat de grootsten. Jij hebt geleerd dat je nog niets was toen je nog een klein kind was, omdat je nog iets moest worden. Waarom dan logion 4 en 22? Waarom moeten we weer als de kleine kinderen worden? Zou het niet zo zijn dat in de wereld waar "Jezus" over spreekt ons gedrag absoluut krankzinnig is en wat krankzinnig is in onze maatschappij het leven is zoals "Jezus" dat bedoelde? Is het niet ons gebrek aan vertrouwen, omdat we niet weten wie en wat we zijn, omdat we het leven niet begrijpen, omdat we niet weten wat we bedoelen als we over God praten, omdat we in vele anderen geloven behalve in onszelf? Het leven is voor mensen alsof ze geblinddoekt ronddwalen in een labyrint en ze weten niet waarom ze moeten dwalen omdat iedereen het doet. Zou de wereld buiten het labyrint niet totaal verschillend zijn van onze wereld? En is het labyrint in je eigen hoofd waar je ziel in ronddwaalt niet even ingewikkeld als het labyrint buiten? Vergelijk je brein eens met een harde schijf, met een prachtige en ultieme versie van Microsoft, en je hebt je harde schijf overladen met van allerlei software die elke keer het systeem doet vastlopen. Zou het dan niet beter zijn om al die troep te verwijderen? In die andere wereld heb je geen software nodig, sterker nog, het is juist die oneigen software die verhindert, die andere wereld in te gaan. Dat is de bedoeling van het Evangelie van Thomas. Om verlost te raken van alle software die je Reden verstoort.

Het geslachtelijke is natuurlijk, maar geen verdeler van het mensdom. Het is moeilijk te begrijpen dat het mensdom in wezen verdeeld zou zijn door een paar lichamelijke verschillen en als je naar kleine kinderen kijkt zie je dat het ook niet waar is. Want een kind is een kind, is een kind. Zij hebben zelfs geen taal nodig om met elkaar te communiceren en te spelen. Zij praten met hun lichaamstaal en nog steeds is voor volwassenen 80% van de communicatie non-verbaal, maar de meesten zijn zich daar niet meer van bewust. Het is fascinerend om de discrepantie te zien en te horen tussen wat mensen zeggen en wat ze laten zien. En het is pijnlijk om te beseffen dat het lichaam niet kan liegen en kleine kinderen zien dat feilloos. Het is de hypertrofie van de linker hersenhemisfeer, veroorzaakt door de ontwikkeling van spraak en taal, het "Ik"-bewustzijn, de wil en activiteiten, die kinderen van twee-handigen verandert in meestal rechtshandigen. De ratio zetelt in de linker helft, intuïtie in de rechter. Zelfs het gewicht van de linker-hemisfeer is zwaarder in onze rationele maatschappij, zoals de spierhypertrofie van een sporter. Het is niet gemakkelijk voor een linkshandige om in een maatschappij van rechtshandigen te leven en hoedt je voor de twee-handige. Dus alleen die conditionering in je kindertijd bepaalt je voorkeuren en mogelijkheden. De parabel over de talenten in Mattheus 18 wordt door de meeste christenen uitgelegd als dat ze hun talenten moeten gebruiken om hun eigenbelang te dienen en het ver te schoppen in de maatschappij. Het lijkt eerder dat "Jezus" bedoeld heeft dat we die zouden gebruiken voor de totstandkoming van het Koninkrijk en een rechtvaardige wereld en dat is heel wat anders.

We lazen op uw website een samenvatting van uw boek "Jesus the healer" en wij zijn van mening dat het allemaal misschien heel anders is en dat "Jezus", als tenminste de evangeliën niet slechts een constructie zijn geweest om een messianistische boodschap aan op te hangen, de ware cynicus was zoals Epictetus die beschrijft in zijn Diatriben, de absolute apocalyptische eschatologist, geïnspireerd door het Book van Henoch, een gevaarlijke politieke activist en een bedreiging voor het establishment, zoals alle profeten, een cultuurbarbaarse wijze, zoals Lao Tzu en Chuang Tze en een rabbi geïnspireerd door de school van rabbi Hillel de Oudere en Philo van Alexandrië. Bovendien is er een ononderbroken lijn vanaf Boeddha, die zei dat alle lijden van de begeerte komt (dus: geen begeerte , geen lijden), Qohelet sprak:

" hij die kennis vermeedert, vermeedert smart"

(dus: geen kennis, geen smart!) , Plato, die schreef:

"want dat is de grootste vergissing in de behandeling van de ziekte, dat er artsen zijn voor het lichaam en artsen voor de ziel, terwijl die twee niet van elkaar gescheiden kunnen worden"

en Aristoboulos,

"de Logos is het medicijn"

Callimachus:

"wijsheid is voor allen het al-genezend medicijn"

in de Wijsheid van Salomo:

"het is uw Logos, o heer, die alles geneest"

en Philo Alexandrinus:

"de Logos is de genezer van de ziekten"

en hij schreef over de Therapeuten:

"zij worden *therapeutae* en *therapeutrides* genoemd, beiden omdat zij een meer uitnemende geneeskunst beoefenen dan gewoonlijk in de steden wordt uitgeoefend (want die grenzen alleen lichamen) maar die anderen genezen zielen die onder heerschappij staan van vreselijke en schier ongeneeslijke ziekten, van genietingen en vraatzucht, angsten en verdriet, en hebzucht, en dwaasheden, en onrecht, en heel de rest van de ontelbare menigte van andere hartstochten en ondeugden, die hen zijn toegebracht."

Heel veel later zei Paracelsus:

"Ik waarschuw u, gij artsen, genees niet het lichaam, maar genees de ziel en het lichaam zal volgen."

en

" de ultieme basis van de geneeskunde is de liefde"

En in Holland schreef de ketterse Spinoza:

"Lichaam en geest werken niet op elkaar in, omdat zij niet van elkaar onderscheiden kunnen worden"

In het begin van de twintigste eeuw, wisten artsen nog van de vis medicatrix naturae en was het vitalisme nog niet obsoleet. Het basis-idee in de hele geschiedenis van al die kettters was dat symptomen een betekenis hebben en geen oorzaak en dat als je naar een oorzaak gaat zoeken je nooit meer een betekenis vindt. Er zijn geen lichamen en zielen maar alleen maar mensen. Dus in onze optiek was "Jezus" de ultieme anarchist, nihilist, cultuurbarbaar, apocalyptische eschatologist, genezer en wijze, wiens doel was om deze omgekeerde wereld terug te draaien, een Umwertung aller Werte zoals Nietzsche, en het vestigen van een rechtvaardige en eerlijke wereld. Hij genas mensen niet van conversie-verschijnselen, maar toonde hen de weg naar heelheid, naar het Koninkrijk Gods of de apatheia, naar het juiste en rechte pad, naar zelfkennis en als je die weg volgt verdwijnen de symptomen als sneeuw voor de zon, zoals we bij onszelf ervaren hebben.

In dit licht hebben wij de verklaring en niet een interpretatie van de geheime woorden van het Evangelie van Thomas geschreven en hebben het daarmee teruggebracht tot de oorspronkelijke revolutionaire bedoeling.

We willen besluiten met een passage van jullie eigen Henry David Thoreau (uit: Walking)

"Zo slenteren we naar het Heilige Land, tot op een dag de zon stralender dan ooit tevoren zal schijnen, misschien tot in onze geesten en harten zal schijnen, en ons hele leven zal verlichten met een groot ontwakend licht, zo warm en sereen en gouden als op een oever in de herfst"

Spraak is een zeer verraderlijk medium. Iedereen gebruikt begrippen en schrijft daar zijn eigen betekenis aan toe, afhankelijk van zijn eigen meningen. Waarheid is ook zo'n woord en voor we verder praten is het verstandig om een duidelijke definitie af te spreken, zodat we niet in dezelfde valkuil als Pilatus trappen als hij zegt: "wat is waarheid?" Ik zal je uitleggen wat "waarheid" voor mij betekent. In de Divina Commedia zegt Dante :

"Daaraan zul je de waarheid herkennen, dat je hem ongaarne hoort"

In het Nederlands zeggen we: "ik zal hem de waarheid vertellen" en dat is nooit leuk. Mensen realiseren zich niet dat ze dan alleen hun eigen waarheid vertellen, maar de ander haat dat hoe dan ook. Jullie zeggen tenminste nog: "he gives him a piece of his mind" of "he tells him some truths" en dat is tenminste minder absoluut, want je kunt horen dat de waarheid van een ander subjectief is. Maar hoe dan ook, mensen houden niet van de waarheid, omdat ze niet geconfronteerd willen worden met hun ondeugden, hun onechtheid, hun vooroordelen, hun kortzichtigheid, hun ijdelheid, hun oneerlijkheid en hun eigen aandeel in hun ellende door ze een spiegel voor te houden. Bovendien accepteren ze dat niet als die ander zelf niet brandschoon is en hen dus een vertekenende spiegel voorhoudt. Net als Narcissus willen ze niet naar zichzelf kijken, maar houden ze alleen van hun spiegelbeeld. In de hel zijn geen spiegels, want als je niet naar jezelf durft te kijken, is het leven een hel, maar de meeste mensen zijn helemaal gewend aan deze hel en ze noemen het de best denkbare wereld. In feite is de waarheid vreselijk, stuitend, shockerend, walgelijk, kwetsend en zeer, zeer pijnlijk. Een geboorte is even pijnlijk als een wedergeboorte. Is het niet eenvoudiger als Jezus zegt: "ik ben de weg, de waarheid en het leven", dat te lezen als: "ik vertel je over de weg, ik vertel je de waarheid en ik vertel je over het ware leven?"

Dus de waarheid is dat je gehuld bent in titels en kennis, religie, baan en bezittingen. Dat is de kooi waar je inzit en die ervoor zorgt dat je slaapt, of figuurlijk "dood" bent. Je slaapt of je bent wakker en daar zit niets tussen in, net zoals je eerlijk bent of oneerlijk. Zelfs al ben je maar een greintje oneerlijk, dan ben je oneerlijk. Zoals de derde Patriarch van Zen zei:

"een millimeter en hemel en aarde zijn van elkaar gescheiden."

Verder is het zinloos om tot God te spreken, want dat kun je alleen tot een antropomorf, zelfgeschapen beeld, dat je nooit antwoord geeft. Het is voldoende om te luisteren naar Hem, als Hij spreekt door middel van zijn Zoon, de Logos, je innerlijke stem, je geweten, die alles weet, altijd gelijk heeft en vanzelfsprekend is.

Het is een fundamenteel verschil of ik een mening verkondig of constateer dat iemand een mening verkondigt. Ik kan constateren dat het regent en dat is dan niet mijn mening, maar inderdaad een feit. Ik kan constateren dat iemand boos op mij is, zich aan mij ergert etc. maar dat is nogmaals niet mijn mening maar het constateren van een feit. Meninge hebben altijd te maken met belangen en dat is ook een feit en geen mening. Over meta-communicatie heeft Paul Watzlawick (Mental research Institute Palo Alto) een paar prachtige boeken geschreven, "Pragmatics of Human Communications" en "The language of Change" en in het eerste schrijft hij:

"we zijn voortdurend bezig met communicatie en toch haast niet bij machte communicatie te plegen over de communicatie"

Hij laat de valkuilen en de verraderlijkheid en het onbeholpene van de taal zien. De manier waarop mensen altijd een dubbele agenda hebben, niet echt luisteren maar altijd de woorden die ze horen interpreteren, omdat zij ze filteren door hun eigen paradigma en dus de manier waarop mensen doof zijn voor wat zij niet willen horen

"wat men weet, dat ziet men"

schreef Goethe. Je bent pas onthecht als je geen mening meer hebt en dat is geen mening maar voor degenen die dat ervaren hebben een feit.

Al die grote woorden als God, natuur, vrijheid, mens, geluk en gezondheid, kun je alleen definiëren door aan te geven wat het NIET is. Het vrije Westen is een gotspe en praten over vrijheid door mensen die slaaf zijn van hun hartstochten, angsten en autoriteiten, klinkt mij belachelijk in de oren. Over al die zaken kun je niet praten maar alleen over alles wat verhindert om ze helder te zien. Kennis is onwetendheid en kennis is macht, dus onwetendheid is de kracht die deze onrechtvaardige maatschappij gemaakt heeft en in stand houdt.

Om God te kennen heb je geen enkel geschrift of boek nodig, want zoals Meister Eckehart sprak:

"de mens is het beste boek Gods"

en het Evangelie van Thomas is niet meer dan een beschrijving van alle weerstand en ongelof die je ontmoet als je jezelf bevrijdt van The Matrix

---

Wij lazen uw kritisch essay over Baudrillard en The Matrix en hebben daar wat kanttekeningen bij. Baudrillard verkondigt dat onze wereld niet werkelijk meer "werkelijk" is maar hij laat niet zien op welk moment de wereld in twee werelden uiteen spleet en wij gaan ervan uit dat hij niet radicaal genoeg is. Er zijn inderdaad twee werelden, de werkelijke wereld waarin alles is zoals het is en de wereld zoals mensen die, gefilterd door hun eigen paradigma waarnemen. Baudrillard is kennelijk vergeten dat hij, toen hij nog een klein jongetje was, hij slechts in één wereld leefde en dat er toen voor hem slechts één werkelijkheid bestond. Geen toekomst, noch verleden hinderde hem en hij leefde toen in een eeuw nu. Maar zijn ouders, geplugged in de Matrix, dat ingewikkelde systeem van tradities, regels, moraal, onuitgesproken codes, gewoonten, geconstrueerd en gerechtvaardigd door wetenschappelijke theorieën en religieuze systemen, (de Duitsers noemen het de Zeitgeist) verbrak zijn zelfbeeld en zijn beeld van de werkelijkheid. Ouders offeren hun kinderen aan de Matrix door hun hoofden te vullen met die dingen die hen gedweë en kritiekloze consumenten maken en goedgegelovige verafgoders van een zelf-gecreëerde wereld. Alleen gespleten mensen passen in een gespleten wereld. En het is geen existentiële melancholie maar een heimwee naar het verloren paradijs die hen lastig valt. Plato's Allegorie van de Grot laat de wijze zien waarop mensen aan de rotswand geketend zijn en zij zijn er van overtuigd dat ze de ware wereld zien. De mythe verhaalt verder hoe moeilijk het is om de grot en de kudde te verlaten en hoe gevaarlijk het is om te wagen de geketenden te bevrijden. Je moet je inderdaad eerst realiseren dat je in een droomwereld leeft, in een gefragmenteerde wereld zonder samenhang. In 1964 schreef Herbert Marcuse in "One dimensional Man": *Iedere*

bevrijding steunt op het zich bewust zijn van slavernij. Precies zoals Morpheus Neo er, tot diens verbijstering, op wijst dat hij een slaaf is. Dus je moet je er eerst van bewust worden dat je in de Matrix geplugged bent, waardoor je net als Paulus doet wat je niet wilt doen en niet doet wat je eigenlijk zou moeten doen. In zijn tijd noemde Sigmund Freud de Matrix nog het Super-Ego, als een grootst gemene deler of resultante van al die individuele ego's en wederzijds houden zij elkaar in stand. Gevangen in hun kooi, vastgeketend aan de Matrix, praten mensen over vrijheid en zij geloven het ook nog en ze noemen het zelfs vrijheid in gebondenheid. Het is gevaarlijk om de kooi te verlaten of om te proberen jezelf te ontkoppelen van de Matrix, want de meeste mensen die proberen te ontsnappen worden opgepakt door de Agents en worden in psychiatrische inrichtingen opgesloten en opnieuw vastgeketend aan de wand, opnieuw aangepast door de psychiaters en therapeuten aan de maatschappij. Een gigantische "gezondheids"-industrie is nodig om de symptomen van alle slachtoffers van de Matrix te bestrijden en uiteindelijk zijn er alleen maar verliezers. Een heel enkele keer ontsnapt er iemand en weet aan zijn achtervolgers te ontkomen en eenmaal buiten aanschouwt hij het Licht en de werkelijkheid en de geketenden noemen hem dan een mysticus en zij houden van de prachtige woorden en gedichten, waarin zij van die andere wereld verhalen. Dat is de manier waarop de ingeplugden hen onschadelijk maken en de mystici, in hun ijdelheid, zichzelf onschadelijk laten maken en uiteindelijk allemaal de mist in gaan. Dus het is niet genoeg om te ontsnappen, want je zult je uit mededogen met de achtergeblevenen geroepen voelen om terug te gaan en de geketenden te verlossen. Pas na je terugkeer zie je de Matrix in zijn gruwelijke, allesomvattende en allesbesturende almacht. Je moet dus eerst uit het systeem stappen om het systeem te kunnen beschrijven, want zolang je zelf een deel van het systeem bent, is je beschrijving van het systeem niet objectief. Pas dan begint je taak om de Matrix te ontcijferen en te decoderen en dat is een gigantische klus. Na onze ontsnapping hebben we meer dan twintig jaar gepuzzeld om de sleutel te construeren om de Matrix te decoderen en we hebben ervaren dat mensen nauwelijks bereid zijn om zichzelf te ontkoppelen, maar dat ze alleen maar doodsbang zijn voor het leven. We hebben de Matrix in kaart gebracht maar al die jaren konden we de juiste vorm niet vinden en we beseften dat we geen enkele fout mochten maken. We ontdekten dat de codeertaal volledig gebaseerd is op en doordrongen is van het Judeo-christelijke gedachtengoed en dat dit het cement vormt van de Kolos op Lemen Voeten. En we hadden begrepen dat we de vijand met zijn eigen wapens moesten verslaan. Ongeveer drie jaar geleden zagen we dat we daarom de metafoor van het Evangelie van Thomas moesten gebruiken en dus schreven we de Verklaringen van de Geheime Woorden. Per slot van rekening zagen de mensen die ooit de figuur van "Jezus" creëerden om hun ontsnappings-handleiding aan op te hangen, hetzelfde wat wij zien en ervoeren de wereld zoals wij de wereld ervaren. We beseffen hoe gevaarlijk onze schrijfsels zijn en daarom zijn wij volstrekt anoniem, voorzichtig als slangen en argeloos als duiven. Voor ons is iedereen een potentiële Agent, omdat wij zien dat zij nog met de Matrix verbonden zijn en wij weten nooit of zij zullen kiezen voor de vrijheid en het leven of voor de Matrix en de dood. We weten zelfs niet of er geen Cypher onder ons is.

Wij beseffen dat het voor de meeste mensen heel schokkend is zoals wij het leven zien en wij voelen ons verantwoordelijk voor datgene wat wij bij de lezers losmaken. Voor ons is het Evangelie van Thomas een absoluut revolutionaire en anarchistische boodschap en zoals het toen ook heette, een vervulling van de profeten en zelfs radicaler dan de Taoïsten en Boeddha. Maar je moet je realiseren dat taal een onbeholpen en verraderlijk medium is en dat de kopiïsten en vertalers de hele geschiedenis door, de boodschap hebben gecorrumpeerd en aangepast, waardoor het onder de bijna allesverhullende stoflaag der eeuwen is bedekt. "En

God zag, dat het goed was", kun je lezen in Genesis en dat betekent heel eenvoudig dat de schepping volmaakt is en de mens het als zodanig kan zien of in zijn hoogmoed kan proberen om de schepping te verbeteren. Elk ingrijpen van de mens in de wereld, of het nu constructief of destructief is, is arbeid. Dus arbeid is altijd en hoe dan ook een verstoring van het evenwicht in de natuur en tussen mens en de natuur. Rust is de toestand van vrede tussen mens en natuur. Voor kleine kinderen is het iedere dag Sabbath, maar voor volwassenen zijn er zes dagen om om de wereld, henzelf, hun kinderen en hun medemensen te verstoren en de zevende dag proberen ze het leven te spelen dat ze eigenlijk zouden moeten leven. Sabbath symboliseert de toestand van eenheid van mens en natuur en tussen mens en mens en daarom is het de anticipatie en het uitzicht op de messianistische tijd, de tijd van de eeuwige Sabbath. Werken en leven zijn onverenigbaar en voor de wijzen, gedurende de hele mensengeschiedenis, is werken altijd voor de dwazen geweest. Als je jezelf afvraagt wat je drijfveren om te werken zijn, moet je tot de conclusie komen dat je geïnfecteerd bent door de maatschappij, door regels en door door mensen gemaakte wetten en tradities en moet je eerst beseffen dat alle mensen slaven zijn, voordat je de noodzaak zult voelen om jezelf te bevrijden van dat juk. In de Matrix zegt Morpheus tegen Neo: "Je bent een slaaf en je beseft het niet" en Neo raakt volledig van slag als hij dat hoort. Noch het leven noch de natuur bepaalt dat mensen moeten werken, maar wij houden elkaar allemaal aan het werk door onze valse behoeftes en het is volslagen krankzinnig dat deze maatschappij alleen in stand gehouden kan worden door onvrede en de drang om te consumeren. Dus moet je kiezen om mee te spelen in deze onrechtvaardige maatschappij of voor een rechtvaardige en als je dat laatste doet, zul je een vreemde in deze wereld worden. Maar als we dat met zijn allen doen zal er een andere wereld komen. De keuze is aan jou en realiseer je dat er zovelen hunkeren naar een andere wereld en aan deze maatschappij willen ontsnappen. De maatschappij is rot en de tijd is rijp.

Toen je nog een kleine baby was, bestond er geen verdeeldheid in jou en had je in je hoofd nog geen idee dat je je moest gedragen zoals anderen dat van je verwachtten. Het enige fysiologische verschil tussen meisjes- en jongensbaby's is een ander evenwicht tussen het testosteron en oestrogeen, dat het fysieke geslachtsverschil teweegbrengt. Maar alle kinderen groeien op in de baarmoeder van een verstoorde moeder, waardoor het hormonale evenwicht van baby's al in de zwangerschap verstoord wordt. De medische wetenschap zelf heeft voldoende feiten aangeleverd om dat vast te stellen. Zoals je weet beschikt de mens over twee zenuw-systemen, het parasympatische en het sympathische systeem. Het parasympatische is het autonome systeem, de vredebewaarder en de instandhouder van het volmaakte evenwicht. Het sympathische systeem is de verstoorder, opgejaagd door de wil en angst, en door alle andere emoties die daardoor opgeroepen worden. De verbinding tussen die twee ligt in het lymbisch systeem, waarin alle emoties rond woelen. Wanneer er een prikkeling van het sympathisch systeem plaats vindt, verandert de rust in onrust, het lymbisch systeem wordt geactiveerd, het parasympatisch wordt geactiveerd en vervolgens, omdat alles met alles samenhangt, raken de hormonale evenwichten uit balans. In die onbalans groeit de foetus op en het is haast onbegrijpelijk dat er desondanks zoveel ogenschijnlijk gezonde baby's geboren worden. Dus wat wij mannelijk en vrouwelijk noemen zijn culturele artefacten. In wezen is angst de basis van all emoties en elke angst roept de "fright, flight en fight" reactie op. Elk dier dat zich bedreigt voelt maakt zich op voor de vlucht of het gevecht, gaat dan inderdaad op de vlucht of het gevecht aan en als het gevaar geweken is, treedt de rust en het oorspronkelijke evenwicht weer in. Behalve de mens. Hij heeft geleerd om zich te beheersen, zijn angsten weg te rationaliseren, zich flink te houden, zich niet te laten gaan, mooi weer te

spelen, te doen alsof er niets aan de hand is, met alle rampzalige gevolgen van dien. Vluchten kan toch niet meer, denken ze.. Alleen in een volmaakte rust, als je hoofd leeg is, verstoort het sympathische systeem het evenwicht niet. Dus er zijn geen valkuilen in onze fysiologie, maar alleen in onze hoofden.

Zou het overigens niet eenvoudiger zijn om niet iets aan god te vragen, maar om naar jezelf te luisteren, om te weten wat goed en kwaad is, wat goed en niet goed voelt, dus om dat gewoon zelf te ervaren? In wezen zijn alle mensen gelijk, maar zij verschillen slechts van elkaar door hun franje

---

Het geslachtsverschil is inderdaad niet aangeleerd en dat heb ik ook niet geschreven. Wat aangeleerd is zijn de rolpatronen, wat in elke cultuur normaal en abnormaal is, wat wenselijk en onwenselijk, mannelijk en vrouwelijk gedrag is, wat je moet denken, hoe je je moet kleden, je haardracht en je versierselen. Het is fascinerend om te zien hoe er in elk paar een extraverte en een introverte is, een doener en een denker, een intuïtieve en een rationele, een warme en een kouwe, een gestructureerde en een chaoot, een nuchtere en een romantische, een dominante en een afhankelijke, een nette en een slordige, een sterke en een zwakke, een prater en een zwijger, een praktische en een onpraktische, met andere woorden een helft die het contact met de buitenwereld onderhoudt en structureert en de andere helft die het contact met de binnenwereld onderhoudt. Je kunt ze herkennen aan de manier waarop ze hun buitenwereld organiseren. Degene met een chaotische binnenwereld, de rationele, heeft behoefte aan een gestructureerde buitenwereld, een keurig opgeruimd huis en bureau. Degene met een geordende binnenwereld kan gelukkig leven in een rotzooi. Dat is de reden waarom stellen altijd complementair zijn, want zij hebben elkaar nodig om te overleven in deze gespleten wereld, maar ze moeten altijd compromissen sluiten, met zichzelf en de ander en elk compromis compromitteert. De Duitse romanticus, E.T.A. Hoffman schreef:

"Zoals de de gezonden (de normalen, de kleinburgerlijken, de burgerdochters) niet in staat zijn een binnenwereld te grondvesten, zo zijn de zieken (de kunstenaars, de dromers, de kluizenaars, de fantasten, de dwepers) niet in staat een buitenwereld te grondvesten. De gezonden en de zieken zijn daarom op dezelfde manier een verschijningsvorm van een uit het evenwicht geraakte zieke maatschappij".

Dat gedrag en reactie-patronen noemen mensen het karakter en alles wat aangeleerd is kun je ook weer afleren. Het enige ware leren is afleren.

In deze omgekeerde wereld denken mensen dat ze de slaaf zijn van hun genen, hormonen en zenuwstelsels en ze denken dat ze zijn wat ze denken. Je hoeft niet een bepaalde "spirituele" toestand te zijn om daardoor niet meer beïnvloed te worden, maar het is juist je geestesgesteldheid die die factoren beïnvloedt.

Mensen zoeken ontspanning als ze zich gespannen voelen en een zekere mate van spanning is een vereiste om creatief en productief te zijn. De hoeveelheid spanning is de mate van het verschil tussen binnen- en buitenkant. Hoe groter de kloof tussen binnen en buiten, hoe groter de spanning en als je die spanning niet productief maakt moet die ergens anders in gaan zitten, in een verhoogde spierspanning of een hoge bloeddruk, bijvoorbeeld. Bij een te hoge bloeddruk meet je dus het spanningsverschil tussen binnen- en buitenkant. Dus de hoogte van de bloeddruk is de maat van de onechtheid. Die hele ontspannings-industrie, de vakanties (van

vacare=leegmaken) heeft de maatschappij nodig om het mensen vol te laten houden. Gelukkige en ontspannen mensen zijn noch creatief, noch productief, hebben geen behoefte aan ontspanning omdat ze dat gewoon zijn en derhalve een bedreiging voor deze productiemaatschappij. Dat is een van de redenen dat de gevestigde orde zo bang is voor tevreden marihuana-rokers. Kunst is kunstmatig en onecht en de kunstenaar gaat van het ijdele standpunt uit dat hij aan de schepping iets toe kan voegen. Hij geeft geen beeld van de werkelijkheid, maar hij heeft een paradigma of gekleurde brilleglazen nodig om zijn eigen uitdrukking te geven van de werkelijkheid en daarmee toont hij zijn eigen vervreemding. Litteratuur is het debat tussen het ego en het zelf en uit dat debat komt de poëzie tevoorschijn. De menselijke tweespalt is dus een voorwaarde voor poëzie. Dichters zitten verlangend voor de open deur en beschrijven in mooie woorden hun ellende of hun hunkering naar het paradijs. Al die 600 miljoen hongerenden en nog veel meer armen in de hele wereld die vechten om te overleven hebben geen tijd om dit soort merkwaardigheden te produceren en hun ellende is de ander kant van onze medaille.

Denk aan die prachtige song van jullie profeet Bob Dylan:

"Ain't righteous "

**When a man he serves the Lord, it makes his life worthwhile.
It don't matter 'bout his position, it don't matter 'bout his lifestyle.
Talk about perfection, I ain't never seen none
And there ain't no man righteous, no not one.**

**Sometimes the devil likes to drive you from the neighborhood.
He'll even work his ways through those whose intentions are good.
Some like to worship on the moon, others are worshipping the sun
And there ain't no man righteous, no not one.**

**Look around, ya see so many social hypocrites
Like to make rules for others while they do just the opposite.**

**You can't get to glory by the raising and the lowering of no flag.
Put your goodness next to God's and it comes out like a filthy rag.
In a city of darkness there's no need of the sun
And there ain't no man righteous, no not one.**

**Done so many evil things in the name of love, it's a crying shame
I never did see no fire that could put out a flame.**

**Pull your hat down, baby, pull the wool down over your eyes,
Keep a-talking, baby, 'til you run right out of alibis.
Someday you'll account for all the deeds that you done.
Well, there ain't no man righteous, no not one.**

**God got the power, man has got his vanity,
Man gotta choose before God can set him free.
Don't you know there's nothing new that's under the sun?
Well, there ain't no man righteous, no not one.**

**When I'm gone don't wonder where I be.
Just say that I trusted in God and that Christ was in me.
Say He defeated the devil, He was God's chosen Son
And that there ain't no man righteous, no not one.**

Het Laatste Oordeel is niet een dag, maar een rechtbank die doorlopend zitting houdt (herinner je je nog het alziende oog?), schreef Franz Kafka, en het einde der tijden, de Laatste Dag, is de dag dat je de apatheia bereikt, het Koninkrijk ingaat en het eeuwige leven, in het eeuwige nu. Want verleden en toekomst verhullen God voor ons aangezicht. Dus iemand leeft het eeuwige leven als hij leeft in het eeuwige heden.

"Haat is de erkenning van je minderwaardigheidsgevoelens, je angst" schreef Spinoza (Ethica) en niemand wordt kwaad als iemand hem onzin vertelt. Als ik je zou vertellen dat je vier benen hebt, zou je nooit boos worden, tenzij je er zelf ook niet zeker van bent. Alleen als ik heilige huisjes ter sprake breng of zekerheden, waarmee mensen hebben geleerd om zich overeind te houden in deze maatschappij, als schijnzekerheden probeer te ontmaskeren, voelen mensen zich bedreigd, worden boos en gaan in de aanval of verdediging. De waarheid, het woord van God, was er vóór de Schrift, want de Geest is niet uit de Schrift, maar de Schrift is uit de Geest, de Waarheid niet uit de Schrift, maar de Schrift uit de Waarheid. Daarom heb je de Schrift niet echt nodig. Hij die de apatheia bereikt heeft heeft de Schriften helemaal niet meer nodig.

Als je fluit speelt beantwoord je niet aan een interne bron, maar aan een geïnternaliseerd programma, net als een pianola. Zoals bij elk kunstje moet je eerst wat techniekjes en voldoende software, zoals een robot, verwerven, om te reproduceren wat anderen voor je bedacht hebben. Het enige verschil tussen een pianola en een persoon is dat de laatste fouten kan maken en wat van zijn emoties in de uitvoering kan stoppen. Zelfs als je improviseert gebruik je aangeleerde technieken om je emoties uit te drukken. De vraag blijft waarom je zo nodig fluit moet spelen en ik denk dat je gelijk hebt als je zegt dat mensen vluchten in activiteiten om de chaos in hun hoofden te ontvluchten. Ze zijn bevreesd voor de stilte en zijn altijd op de vlucht voor zichzelf, bang als ze zijn om zichzelf (hun Zelf) tegen te komen, de Waarom-vrager. Daarom verbreken zij de stilte met muziek, TV, en vluchten in hun werk, leuke dingen doen, lezen, studeren en zelfs in hun vakanties kijken zij uit naar de menigte en als ze alleen zijn worden ze gek van zichzelf. Ze zoeken vergetelheid in drank en drugs om aan zichzelf te ontsnappen of om hun geweten het stilzwijgen op te leggen, wat in wezen op hetzelfde neerkomt. Je kunt het beter verdringing in plaats van onwetendheid noemen. Maar ooit zul je jezelf tegenkomen, al is dat in deze maatschappij voor de meeste mensen pas op hun sterfbed.

Aanvankelijk was ik verbaasd om te horen dat in deze groep iedereen zijn eigen waarheid heeft en nu begrijp ik dat iedereen ook zijn eigen geweten heeft. In de hele Bijbel wordt nergens het begrip geweten vermeld totdat het warhoofd Paulus het uitvond. Dus er zijn twee mogelijkheden. Of vóór Paulus hadden de mensen geen geweten, of het had een andere naam. Zou het niet mogelijk zijn dat zij het de Logos noemden of de Zoon van God, die in ons allen woont? En dat de mensen de Zoon van God gekruisigd hielden door hun eigen wil, zodat ze

niet naar hem konden luisteren? Veel later introduceerde Freud het Super-Ego, wat een product van de Tijdgeest is en is samengesteld uit de regels en de moraal van de maatschappij, wetten van mensen, die we moeten internaliseren om ons aan te passen aan de maatschappij en die zo de interne Big Brother wordt, die ons in de gaten houdt. Haal je die twee niet door elkaar? Zou het niet zo zijn dat je moet kiezen tussen leven, luisterend naar je Big Brother, of naar je geweten of zoals ze dat ooit noemden: de wil van God? Ik beseft dat dit ook allemaal constructies zijn en begrippen, maar ik denk dat je woorden moet gebruiken om ze overbodig te maken.

In mijn inleidende brief heb ik jullie verteld dat mijn bedoeling was om uit te leggen wat er in Holland gaande is met betrekking tot het Evangelie van Thomas en inmiddels heb ik begrepen dat het erg verschilt van de ingewikkelde en intellectuele manier waarop jullie er mee omgaan. Voor ons zijn de logia bakens geweest op onze weg en we hebben ze niet bestudeerd maar we hebben ze gebruikt op onze weg naar zelfkennis. We hebben ervaren dat je de logia, om Wittgenstein te parafraseren, moet overwinnen om de wereld helder te zien. (Hij moet om zo te zeggen de ladder omvergooien na erop geklommen te zijn) of zoals de mysticus Hans Denck ooit zo fraai verwoordde:

"Wer nit in Gottes hausz ist, dem ist der brief kain nütz; wer in Gottes hausz ist, der waiszt on den brieff, wie from der Herr ist".

Als je iemand een spiegel voorhoudt moet jezelf eerst een heldere spiegel zijn en wij hebben ervaren dat je alleen een ander kunt begrijpen als je jezelf begrijpt. In elk contact met onze patiënten en cliënten is voor ons de enige vraag: waarom is het juist deze persoon, die juist nu met juist deze klacht bij ons komt. Voor ons zijn het gewoon medemensen en zij vertrouwen ons omdat ze voelen dat wij hen accepteren zoals ze zijn en samen kijken we dan naar het probleem vóór de klacht. Zij hebben hun problemen in lichamelijke klachten vertaald en samen vertalen we dat terug en wij laten hen zien op welke manier hun manier van leven en omgaan met hun emoties samenhangt met hun ziek zijn. We vertellen parabellen en gebruiken metaforen, samen verkennen we hun duistere kant en trekken voorzichtig de deksel van de beerput open en we vertellen veel over ons eigen gevecht en de manier waarop we dat overwonnen hebben. Wij geven nooit adviezen maar we laten alleen verbanden zien en laten hen dan zelf de keuze maken. "Als je op deze manier leeft is dit de consequentie en als je die consequentie niet wilt moet je je leven veranderen". Mensen laten ons achter hun coulissen kijken, samen leggen we hun vuilnisbakken, omdat ze voelen dat wij hen accepteren zoals ze zijn en hen niet veroordelen. Altijd wanneer er iemand tegenover ons zit realiseren we ons dat wij het zelf geweest hadden kunnen zijn als we in een ander nest geboren waren. Voor ons zijn alle mensen echt gelijk en voor ons verschillen ze alleen van elkaar door de hoeveelheid en kwaliteit van hun bagage en met hen praten we uitsluitend over hun bagage en we laten ze zien wat ze eigenlijk altijd wel geweten hebben. Het is fascinerend om te zien hoe het werkt. We vertellen hen dat wanneer ze de omstandigheden niet kunnen veranderen, ze er alleen anders naar kunnen kijken, dat je nooit iemand anders kunt veranderen, maar alleen de manier waarop je hem ziet kunt veranderen, dat ruzies nooit iets oplossen en dat soms de enige oplossing die overblijft is om het spel mee te spelen, zoals wij zelf ook doen voor zolang als het nodig is. Als ze begrijpen wat we bedoelen en begonnen zijn op hun weg naar buiten, wijzen we ze op onze websites. Christenen zijn het taaist want zij zijn zo gefixeerd en geobsedeerd door een historische "Jezus" dat je hen nooit duidelijk kunt maken dat hij slechts een voorbeeld is geweest van wat we allemaal kunnen en zouden moeten zijn. Een heiden

bekeren is een christelijk werk, een christen bekeren een heidens werk.

Wij verdienen natuurlijk ook gewoon geld maar voor ons is het het slijk der aarde en wij geven aan de Keizer wat des Keizers is en aan God wat Gode is, want zo is het spel. Wij hebben niets nodig om gelukkig te zijn. Niemand kan ons vinden want we zijn voorzichtig als slangen en argeloos als duiven. In onze groep praten en discussieren we niet meer over het Evangelie van Thomas, want dat hebben we achter ons gelaten. We bemoedigen elkaar alleen, helpen elkaar om niet te zwichten voor verleidingen, praten over onze ervaringen met de buitenwereld en bezoeken andere groepen. Wij hoeden het vuur tot het opvlamt.

Ongeveer drie jaar geleden verscheen uit het niets een zeer ongewone versie van het Evangelie van Thomas, geschreven door een onbekende schrijver, met een verontrustende verklaring van de geheime woorden, consistent en compromisloos. Het lijkt alsof de schrijver de boodschap van het Evangelie van Thomas, heeft teruggebracht tot zijn originele en revolutionaire en anarchistische bedoeling en dus tot een eenvoudige route tot verlichting. Inmiddels zijn er diverse geheime groepen en ik ben een lid van een daarvan en wij discussieren erover en proberen zo eerlijk mogelijk naar de bedoeling van de verklaringen te leven en het heeft ons leven radicaal veranderd. Vaak kunnen we nauwelijks meer begrijpen dat mensen niet zien wat wij zien en dat we eerder ook zo blind en doof geweest zijn, terwijl het allemaal zo voor de hand lag. We zijn heel voorzichtig want we merken hoe bedreigend het voor de meeste mensen en de gevestigde orde is

---

Het lijkt me heel gevaarlijk en merkwaardig om de verantwoordelijkheid voor je eigen leven en gezondheid over te dragen aan iemand anders. In de Isha Upanishad kun je lezen:

"In de blinde duisternis treden zij binnen die onwetendheid volgen; in een nog groter duisternis gaan zij binnen die kennis volgen"

En dat is wat mensen doen als zij zich overgeven aan dokters:

"Want de onwetende artsen zijn de duivels uit het vagevuur en zij onderhouden het vagevuur in plaats van het te minderen. En wanneer de mensen rijper waren dan zij zijn, zouden ze niet ten offer vallen aan hun broeders in de onrijpheid, de onwetende artsen. Maar zij trekken elkaar magisch aan: het gelijke trekt het gelijke"

schreef Paracelsus en er is niets nieuws onder de zon. Nog nooit heeft een dokter van iemand een beter mens gemaakt. Zelf genezen is iets heel anders dan het genezen aan je Zelf overlaten, want je Zelf (je Logos) is objectief en ziet alle emoties waarmee je je ziekten in stand houdt en je kunt die negeren tot je laatste snik. Geen enkele ziekte is ongeneeslijk, want het is alleen ongeneeslijk als je gelooft dat het ongeneeslijk is en je kunt alleen niet veranderen als je gelooft dat je niet kunt veranderen. In "De dood van Iwan Iljitsj" van Leo Tolstoj staat een heldere passage over wat ons allen zal overkomen als we de dingen negeren die we niet willen en durven zien:

"Heb ik misschien niet geleefd zoals ik moet?" Die gedachte kwam ineens in zijn hoofd op. "Maar hoe zou dat kunnen, ik heb toch alles gedaan zoals het behoorde?" sprak hij tot zichzelf, en hij verjoeg dadelijk die enige oplossing van het raadsel van leven en

dood, als iets volslagen onmogelijks.....En als de gedachte in hem opkwam, zoals dat vaak gebeurde, dat alles kwam doordat hij verkeerd geleefd had, herinnerde hij zich meteen de volkomen juistheid van zijn levenswandel, en hij verdreef die rare gedachte.....Dat geestelijk lijden bestond hieruit, dat in die nacht, terwijl hij lag te kijken naar het slaperige, goedge, hoekige gezicht van Gerasim, plotseling het denkbeeld in hem opkwam: "Maar wanneer nu eens inderdaad mijn hele leven, mijn bewuste leven, verkeerd is geweest? 'Het kwam in hem op, wat hem tevoren volkomen onmogelijk had geschieden: dat hij zijn leven niet geleefd had zoals hij dat had moeten doen- dat dit wel eens waar kon zijn. Het kwam in hem op, dat die nauw merkbare neiging, die hij wel eens had gehad, om zich te verzetten tegen datgene, wat door de hoogst geplaatste mensen als goed werd beschouwd- dat die nauw merkbare, direct door hem onderdrukte neiging wel eens juist zou kunnen zijn, en al het andere niet juist. Zijn werk, zijn gezin, de inrichting van zijn leven, de belangen van de dienst en van de grote wereld- dat alles zou wel eens verkeerd kunnen zijn. Hij trachtte het voor zichzelf allemaal te verdedigen. En opeens voelde hij de hele zwakheid van wat hij verdedigde. Er viel niets te verdedigen". "Maar als dat zo is", zei hij tot zichzelf, "en ik van het leven scheidt met het besef dat ik alles bedorven heb wat mij gegeven werd en er niets meer goed te maken valt- wat dan?"

en tijdens zijn doodstrijd:

Hij voelde dat de marteling die hij onderging, daarin gelegen was dat hij in dat zwarte gat werd geduwd, en nog meer daarin, dat hij niet meer door dat gat heen kon kruipen. Want erdoorheen te kruipen belette hem de gedachte dat zijn leven goed was geweest. Die rechtvaardiging van zijn eigen leven was het die hem vastketende, hem niet vooruit liet komen en hem meer dan al het andere kwelde.

Dat is het gevecht wat je kunt uitstellen tot je sterfbed, maar misschien is het wijs om nu de balans van je leven op te maken. Uiteindelijk is dat de bedoeling van het Evangelie van Thomas.

Mensen willen bedrogen worden, omdat ze de waarheid niet willen horen, maar alleen hun eigen gelijk zoeken en daarom horen zij slechts de argumenten die hun "eigen" mening bevestigen. Als mensen, die zichzelf patiënt noemen, bij de dokter komen vertellen ze altijd maar de helft van het verhaal en dokters hebben geleerd om patiënten te negeren als zij pogen de andere helft te vertellen, want daar kunnen ze niks mee. Patiënten kunnen precies aanwijzen waar het pijn doet, en met hun ingewikkelde pijntheorieën kunnen de dokters de oorzaak verklaren, maar dokters hebben afgeleerd dat patiënten lijden omdat het leven dat ze leiden pijn doet en zo leiden de blinden de blinden en vallen ze beiden in de put. Het is altijd fascinerend als je mensen vraagt hun pijn in beelden te beschrijven: het is alsof er prikkeldraad om mijn borst zit, het is alsof iemand een mes in mijn buik steekt, het is alsof mijn hoofd in de bankschroef zit, en nog veel meer prachtige beelden en elke keer verschijnt voor mijn geestes oog die prachtige schildering van de hel van Hiëronimus Bosch. En zo vertellen mensen altijd onbewust wat ze eigenlijk niet willen vertellen.

We vinden het jammer voor je dat je ervan overtuigd bent dat je leven slechts een verblijf in je sterfbed is. Leven in het nu is geheel anders, of je ons gelooft of niet.

Het artikel over het bewustzijn als een electromagnetisch veld, doet me denken aan de Matrix, overigens een prachtige messianistische metafoer en aan Chuang Tze, voor mij helderder dan Lao Tze:

" het eenvoudige en eerlijke volk wordt veracht en de schoonschijnende verzinsels van onrustige geesten met graagte opgenomen. Het is de woordenpraal die de wereld in verwarring brengt"

Elke cultuur is gebaseerd op macht van de een over de ander en het smeermiddel is de leugen, bedrog en zelfbedrog. Divide et impera en geef het volk brood en spelen. Wij leven allemaal in een maatschappij, waarin men oorlog vrede noemt, slavernij vrijheid en waarin onwetendheid kracht is. Er zijn altijd mensen die bepalen hoe anderen dienen te leven en dus zijn er altijd mensen die geloven dat een ander weet hoe hij moet leven en het resultaat is deze maatschappij waar wij met z'n allen het hoofd boven water moeten zien te houden. Het is tragisch dat wij allemaal geleerd hebben dat dat allemaal normaal is en dat wij ons daar niet van los kunnen maken, zoals een dier, geboren in een kooi, zal sterven als je hem in vrijheid stelt. Door de tijden heen zijn er altijd mensen geweest, die twijfelden over wat normaal was, wat menselijk was en wat geconditioneerd door de cultuur, wat natuur en wat opvoeding was en wat het zelf en wat het ego was. En altijd hebben de hienlikkers van het altijd anti-revolutionaire establishment gewonnen. Onze geschiedenis is de geschiedenis van de overwinnaars en van de macht, de geschiedenis van de leisure class en de vrijgestelden, de geschiedenis van de buitenkant ondersteund door de theorieën van de serviele denkers of in ieder geval dat gedeelte van hun theorieën dat de establishment kon gebruiken om zichzelf te rechtvaardigen. Al die anderen zijn verketterd, verbannen, genegeerd, belachelijk gemaakt of vermoord en de meeste van hen zijn uiteindelijk in de steek gelaten en vergeten en teleurgesteld van het toneel verdwenen, na een verloren gevecht gestreden te hebben. Zoals in de Wijsheid van Salomo (Apocryph, want de kerk kon het niet voor zijn eigenbelang gebruiken) staat geschreven:

"Laat ons de arme rechtvaardige overweldigen en de weduwen niet sparen, en de grijze haren van de ouderdom niet ontzien. Onze kracht moet de maatstaf der gerechtigheid zijn, wat zwak is blijkt immers onbruikbaar te zijn. Laat ons de rechtvaardige belagen, omdat hij ons niet welgezend is en onze werken dwarsboomt. Hij beschuldigt ons ervan dat wij de Wet overtreden en maakt bezwaar tegen onze schande dat wij zondigen tegen onze opvoeding. Hij beweert de ware kennis van God te bezitten en noemt zichzelf een kind van de Heer. Hij is gekomen om een levende aanklacht tegen onze bedoelingen te zijn. Als wij hem alleen al zien ligt hij ons zwaar op de maag: want zijn leven is niet als dat van anderen, zijn optreden is anders"

De profeten, Jezus, de martelaren, de Katharen, Spinoza en alle andere kettters werden pas beroemd na hun dood omdat ze toen wat hun zogenaamde navolgers van hun onderricht bakten, niet meer konden tegenspreken. Misschien had Chuang Tze toch gelijk als hij zegt:

"tegenwoordig leeft de ganse wereld in verblinding en hoewel ik de goede richting wil uitsturen, slaag ik daarin niet. Wetend dat dit niet mogelijk is, zou een trachten mijn weg te forceren slechts een andere verblinding zijn"

Er is dus niets nieuws. Mensen zijn zo gewend aan hun kooi en het idee dat ze die toch niet kunnen verlaten, dat ze het niet eens proberen. Het is zoals Erich Fromm dat noemde "the fear for freedom", want "Freedom is just another word for nothing left to lose" zong Janis Joplin.

Ben jij je lichaam? En wie is die "Ik" die jouw lichaam gebruikt? Is die "Ik" de eigenaar van dat lichaam? Descartes bedacht het "Cogito ergo sum" en hij bedoelde dat er een "Ik" moest zijn, dat dacht. Maar dat betekent dat toen je nog een klein kind was en niet dacht er dus ook geen "Ik" was. Of je was dus incompleet geboren, of het "Ik" is iets verworvens, zoals kleren of een bril. Voor een beter begrip lijkt het eenvoudiger om het "Ik" gelijk te stellen met het Ego. De ketterse anti-psychiater Ronald Laing schreef lang geleden:

"Het "Ik" is slechts een instrument voor deze wereld"

Dus het "Ik" is je bagage om het spel te spelen, want de wereld is een schouwtoneel, ieder speelt zijn rol en krijgt zijn deel. In zijn boek "The book: On the Taboo against Knowing who you are" schrijft Alan Watts:

"In plaats van onze kinderen heldere en expliciete uitleg te geven van de spelregels van de gemeenschap, brengen we hen hopeloos in verwarring omdat wij- als volwassenen- ook ééns op die manier in de war werden gebracht, en in de war blijvend het spel dat we spelen niet begrijpen"

En we hebben allemaal onze kunstjes geleerd en we zijn er trots op en we willen dat anderen ons bewonderen om die kunstjes. Typen is een van die kunstjes, maar wie typt er? Als je niet weet hoe je dat doet, kan jij het niet zijn die dat doet. Ben jij het die ademt, of zijn wij allen manifestaties van de Eerste Onbewogen Beweging? Hij die sterft voor hij sterft, sterft niet als hij sterft is een uitspraak die aan Mohammed (hij heeft ook een paar mooie dingen gezegd) wordt toegeschreven en dat betekent dat als je Ego sterft, je geen angst meer hebt om dood te gaan, want je "bent" al.

Terwijl ik dit typ kijk ik uit het raam en zie de koolmezen heen en weer naar hun nestkastje, dat ik voor ze gemaakt heb, vliegen om hun jongen te voeren. Zij denken niet, gedragen zich als koolmezen, zij zingen als koolmezen en zij zijn niet in staat hun natuur te verloochenen. Maar wat zij niet kunnen is verwonderd en verrast zijn over de genialiteit van de schepping. Maar mensen kunnen hun natuur verloochenen en zich als humanoïden of Yahoos gedragen. Wij zijn allemaal Eloï, iedereen met zijn eigen Morlock in zich. Om je eigen natuur terug te vinden, je Zelf, moet je eerst weten wat het niet is en dat is je Ego of je "Ik" en dat is de boodschap van het Evangelie van Thomas.

Het Evangelie van Thomas lijkt voor de mensen in deze wereld, ofschoon het ooit geschreven is in een primitieve cultuur voor ongeletterde en eenvoudige mensen, een moeilijk en mysterieus geschrift. Dus je hebt een gouden sleutel nodig om de geheime woorden te ontcijferen. Zoals Ludwig Wittgenstein schreef:

"in de waanzin is het slot niet verwoest, alleen veranderd; de oude sleutel kan het niet openmaken, maar een sleutel van een andere vorm zou het wel kunnen"

Aan het eind van een pijnlijke en moeizame zoektocht, waarin wij alles verloren, vonden wij onszelf terug in een andere wereld, waar we die sleutel ontdekten.

Onze versie van het Evangelie van Thomas is niet beter of slechter maar alleen totaal anders. Er zijn net zoveel interpretaties als dat er mensen zijn, want iedereen kijkt door zijn eigen gekleurde glazen en worstelt niet om de waarheid te kennen, maar om zijn eigen gelijk te krijgen. Een boodschap is niet goed of slecht maar het werkt of het werkt niet en wij ervaren dat het werkt. De meesten uit onze groep werken in de gezondheidszorg, artsen, psychologen en andere hulpverleners en met mededogen en liefde proberen we heel voorzichtig mensen te laten zien wat wij zien.

In de twintiger jaren van de 20e eeuw publiceerde W.B.Cannon een revolutionair boek: "De wijsheid van het menselijk lichaam" en werd daarmee een van de grondleggers van de psychosomatiek. Descartes verdeelde de mens in een lichaam (res extensa) en ziel (res cogitans) en geloofde dat die door middel van de epiphyse, de missing link, met elkaar in contact stonden. De la Mettrie schreef "L'homme machine" en zo werd de voorstelling van de mens steeds meer mechanisch en emoties werden een product van de hersenen. Cannon toonde aan dat er emotionele, vegetatieve en hormonale reacties worden opgeroepen door prikkels vanuit de buitenwereld en liet de manier zien waarop zij effect hadden op de thalamus. Later toonden anderen aan dat chronische emotionele stimuli eerst een functionele verstoring en tenslotte een organische ziekte konden veroorzaken. Weer later bouwde Hans Selye de poging uit door zijn theorie van de stress (van distringere = uiteenscheuren) en introduceerde het idee van aanpassings-mechanismen die hun doel voorbijschoten en zo leidden tot aanpassings-ziekten en dat die orgaan-specifiek waren. Dus als je je emoties beheerst en onderdrukt, omdat we in een beschaafde maatschappij leven waarin niemand zegt wat hij denkt, spreekt je lichaam en laat zien wat jij verbergt. Als je bijvoorbeeld je woede inslikt, kun je een maagzweer krijgen, als je je woede uit kan de ander een maagzweer krijgen, want er is altijd een winnaar en een verliezer. Maar wat is er met deze inzichten gebeurd? Wetenschappers die geloven dat meten weten is, wisten niet wat ze aan moesten met de niet meetbare emoties en kwamen tot de conclusie dat wat je niet meten kunt wetenschappelijk niet bestaat, zoals het leven zelf. Verder kun je geen geld verdienen als je mensen duidelijk maakt dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor hun ziek zijn. Daarom zitten we opgezaald met een geneeskunde die slechts symptomen bestrijdt van een mislukte aanpassing aan de maatschappij, die mensen zelf gecreëerd hebben. Dat is de reden dat je je moet ontdoen van je aanpassing, van de wereld, om je te bevrijden van je emoties en om de apatheia of het Koninkrijk te bereiken. Dat is het ware helen en wanneer je de bruidskamer ingaat zul je onkwetsbaar zijn en niet meer ziek kunnen worden.